

பேற்றிவாளன், மூரகன், சாந்தன் ஆகிய மஃவரின் மரண தண்டனை நிறைவேற்றத்திற்கு 8 வாரங்கள் இடக்காலத்தடை விதித்திருக்கிறது, சனென்னை உயர் நீதிமன்றம். இம்மஃவரின் சார்பில் ஆஜரான ராம் ஜெதமலானி, காலின் கன்சால்வேஸ், வகைகை ஆகிய வழக்காரைஞர்கள் கருணைமனுவின் மீது குடியரசுத் தலைவர் முடிவெடுப்பதில் நேர்ந்துள்ள 11 ஆண்டு காலத் தாமதத்தின் விளைவாக கைதிகள் மஃவரும் அனுபவித்துவரும் துன்பம் மரண தண்டனையை விடக் கொடியது என்ற வாதத்தை முதன்மைப் படுத்தி, இம்மரணதண்டனையை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கோரியிருக்கின்றனர். மனுவை ஏற்றுக்கொண்ட உயர் நீதிமன்ற பஞ்சு, 8 வாரங்களாகக் குள் பதிலளிக்க மாறு மத்திய அரசுக்கே கோரியுள்ளதுடன், சப்டம்பர் 9 ஆம் ததியன்று நிறைவேற்றப்படவிருந்த தபீக்கு தண்டனையை அதுவரை நிறுத்தி வகைக் குமாறும் உத்தரவிட்டுள்ளது.

தமிழக மக்களுடைய பொதுக்கருத்தின் திரண்ட உருவமாக, உயர் நீதிமன்ற வளாகத்தில் அலமைதோகிக் கொண்டிருந்த மக்கள் வளம், தீர்ப்பினை அறிந்தவாடன் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கில் கொப்பளித்தது. இது இறுதிவெற்றி அல்ல என்றபோதிலும், குறிப்பிடத்தக்க வெற்றி. தமிழ்நாடு வாளர்களும் பலவற்று அமைப்பினரும் தமிழகம் முழுவதும் செய்த பரப்புரகைக் கும் பரவலாக நடப்பெற்ற போர்க்குணமிக் கொராட்டங்களாகக் கிடத்த வெற்றி. மக்கள் மத்தியில் கருத்து ரீதியான ஆதரவை உருவாக்குவதில் வகைகோ, சீமான போன்றோர் ஆற்றிய பங்கும், கருமமே கண்ணாக இருந்து இவ்வழக்கினகைக் கொண்டு சனென்னை உயர் நீதிமன்ற வழக்காரைஞர் புகழ்நேதி போன்றோரின் பாத்திரமும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

ஏறத்தாழ உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு வெளியான அதேநேரத்தில், மஃவரின் மரண தண்டனையை ஆயுள் தண்டனையாக குறைக்க மாறு குடியரசுத் தலைவரகைக் கோரும் தீர்மானத்தை தமிழக சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றினார் முதல்வர் ஜெயலலிதா. அதனகைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தோரகைக் காட்டிலும் அதிர்ச்சி அடைந்தோரே அதிகம். முந்தைய நாள் இதே பிரச்சினை பற்றி சட்டமன்றத்தில் பசீய ஜெயலலிதா, குடியரசுத் தலைவர் நிராகரித்த கருணைமனுவை அங்கீகரிக்கின்ற அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு கிடையாது என்று கபீரி, மத்திய உள்துறை அமைச்சகத்தின் கடிதம் ஒன்றையும் அதற்கு ஆதாரம் காட்டினார். மரண தண்டனையை ரத்து செய்வதற்கான அதிகாரமில்லை என்பதுடன் அதில் தனக்கு விருப்பமும் இல்லை என்பதை அவரது பசீச்சு பளிச்சென்று காட்டியது. முதல்வரகைச் சந்திப்பதற்கு பேற்றிவாளனின் தாயார் மற்றும் வகைகோ உள்ளிட்ட யாருக்கும் அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. வலைர சிறையின் தபீக்கு மடேகைக் பசை போடப்படுவதையும் புதுப்பிக்கப்படுவதையும் வக்கிரப் பரவசத்துடன் வருணித்துக் கொண்டிருந்தது, தினமலர். ஜெயலலிதா கும்பலின் உறுப்பினர்களான பாரப்பன் பாசிஸ்டு சபு பிரமணிய சாமி, சோ போன்றோர் நடன பற்றெவருக்கும் நரகாசுவரதம் குறித்த தங்களது மறகைக் கவொண்ணா மகிழ்ச்சியை தொலகைக் காட்சிகளில் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தனர். இந்நிலையில் தான் ஆகஸ்டு 30 ஆம் ததியன்று வெளிவந்தது ஜெயலலிதாவின் அந்தர்பல்டி அறிவிப்பு.

மாநில அரசுக்கு அதிகாரமில்லை என்று முந்தின நாள் ஜெயலலிதா வளையிலிருந்து அறிக்கையை மறுத்து முதல்வர் அலுவலகத்துக்கு கடிதம் எழுதிய பி.யு.சி.எல் அமைப்பின் மாநிலத் தலைவர் டாக்டர். சூரேஷ் இது தொடர்பான அரசியல் சட்டத்தின் நிலையை அக் கடிதத்தில் தெளிவுபடுத்தியிருந்தார்.

அரசியல் சட்டத்தின் பிரிவு 161 ஆளுநருக்கு வழங்கியிருக்கும் இறையாண்மையுடைய அதிகாரத்தையோ, இப்பிரிவு 54 மற்றும் கு.ந.ச பிரிவு 433 மாநில அரசுக்கு வழங்கியிருக்கும் அதிகாரத்தையோ மத்திய உறுதுறை அமைச்சகத்தின் ஒரு நிர்வாகரீதியான அறிவுறுத்து கடிதம் பறிக்கவோ, கட்டுப்படுத்துவோ இயலாது. மேலும், இந்திய ஒன்றியத்தின் மாநிலமையை அரசுகளுக்கு இடையிலான அதிகாரப் பிரிவினையை வரையறுக்கப்பட்டுள்ள துறைகளில், குடியரசுத் தலைவர் மேல் என்றும் ஆளுநர் கீழ் என்றும் (அதாவது மைய அரசு மேல், மாநில அரசு கீழ் என்று) கருதும் அதிகாரப் பரிமாற்றம் அங்குமுறை பொருந்தாது என்பதே அரசியல் சட்டத்தின் நிலை. எனவே, குடியரசுத் தலைவர் நிராகரித்த மனுவை மீண்டும் குடியரசுத் தலைவர் தான் பரிசீலிக்க இயலும் என்ற கருத்து தவறு என்று அவரது கடிதம் விளக்குகிறது.

இவையெல்லாம் தமிழக அரசுக்கோ, ஜெயலலிதாவின் ஆலோசகர்களுக்கோ தெரியாததல்ல. சட்டப் பிரிவு 161 அம்மாவின் கருணைக் கருவிகளைக் கட்டிப் போட்டிருப்பதனால் தான், தீர்க்கு தண்டனையை அம்மாதத்து செய்யமுடியவில்லை என்று அ.தி.மு.கவைச் சேர்ந்த அபிமூட்டாளும் கட்டிடம் பிடித்தான். ஏனென்றால் கடந்த 20 ஆண்டுகளாக ஜெயலலிதா தமிழகத்தில் நடத்திவரும் அரசியலின் மையப்பள்ளியே புலிபீதியிட்டவதுதான். ராஜீவ் கொலைப் பழியை தி.மு.க.வின் மீது போட்டு, ராஜீவின் பிணத்தின் மீது தீர்த்தான் ஜெயலலிதா முதல்வர் நாற்காலியைக் கைப்பற்றினார். அன்று ஈழத் தமிழர்களும், ஈழ ஆதரவாளர்களும் எதிராக அவர் ஆடிய பையோட்டத்தை யாரும் மறந்துவிடவில்லை. தடா, பொடா சட்டங்களால் ஏவியதாக இருக்கட்டும், பாலிகள் இயக்கத்தை வளர்ப்பதற்கு முன்னர்தான் நின்றதாக இருக்கட்டும், தமிழ்ச்செல்வன் மரணத்துக்கு இரங்கல் கவிதை எழுதியதற்காக கருணாநிதியைச் சாடியதாக இருக்கட்டும் அனாதை திலகம் "மாறாத கொள்கை உறுதியை பார்ப்பன பாசிச ஜெயலலிதா காட்டி வந்திருக்கிறார். ஒரு தாய் என்ற காரணத்தினால் நளினியின் மரணத்தண்டனையை அன்றைய தி.மு.க. அரசு ஆயுள் தண்டனையாக குறைத்தபோது, அதையும் எதிர்த்த இந்த அம்மையார்தான், "மீவரின் கருணை மனுவை நிராகரித்தவர் கருணாநிதி" என்ற உண்மையை இன்று உலகத்து அறிவித்து அவரது சந்தர்ப்பவாதத்தை சாட்கிறார்.

"எதுவும் செய்யமுடியாது" என்று முந்தின நாள் கைவிரித்து விட்டு, மறுநாள் சட்டமன்றத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றும் அம்மாவின் அந்தர்பல்டிக்கு அடிப்படையான மனிதாபிமானமோ, தமிழுணர்வோ 24 மணி நேரத்துக்குள் முதல்வரிடம் ஊற்றெடுத்துப் பெருகி சட்டமன்றத்தில் பாய்ந்துவிடவில்லை. தமிழக மக்களின் மனநிலை குறித்த அவரது மதிப்பீடுதான் மாற்றத்துக்குள்ளாகியிருக்கிறது. அதன்

விளவாக மூடிலும் மாற்றம் வந்திருக்கிறது.

மதுவாக, இம்மரணத்தின் கைக்கு எதிராக தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் நடப்பெற்ற போராட்டங்களில் அவதானிக்கத்தக்கதொரு போர்க்குணம் இருந்தது. அமைப்பு சார்ந்த போராட்டங்கள் மட்டுமின்றி, தன்னொழுச்சியாக நடப்பெற்ற மாணவர்கள் வழக்குரைஞர்களின் போராட்டங்களும் ஈழப்போரின் இறுதிநாட்களில் தமிழகம் இருந்த நிலையை நினைவிட்டின. சமச்சீர்த் கல்விக்கான போராட்டங்களுக்காக திருவாக்கு வந்து பழகிய மாணவர்களும், ஈழம் மற்றும் உயர்நீதிமன்ற போலீசு தாக்குதல் தொடர்பான பிரச்சினைகளில் போர்க்குணமிக்க போராட்டங்களை நடத்தியிருக்கும் வழக்குரைஞர்களும் தங்கு தண்டனைக்கு எதிரான போராட்டத்தில் முன்னணியில் நிற்கக் கட்டிய சாத்தியப்பாடு விளங்கிக் கொள்ள முடியாததல்ல.

1991இல் ராஜீவின் உடலகை கண்டு தமிழகம் அழுகியும், அந்தக் கண்ணீரால் ஓட்டுகளாக ஜெயலலிதா மாற்றிக் கொண்டதும் உண்மைதான். ஆனால், அது வேறு தமிழகம். இன்று, இன் அழிப்புப் போரதைத் தடுக்க முடியாமல் தோற்றது மட்டுமின்றி, போர்க்குற்றவாளி ராஜபக்ஷேவை தண்டிக்க முடியாமல் பாதுகாத்து நிற்கும் டெல்லியைக் கண்டு குமுறிக் கொண்டிருக்கிறது, ஒரு தலமைமுறை. இந்த குமுறலின் மீது உப்புக்காகித்ததைத் தேக்கும் விதமாக மாவரின் தண்டனையை நிறைவேற்ற முற்பட்டால், அது தோற்றுவிக்கும் காயமானது பாரப்பனக்கும் பலையும் அவர்களது தனித்தனையும் வெறுக்கின்ற புதியதொரு தலமைமுறையை உருவாக்கக்கூடும் என்று உளவூததுறை எச்சரிக்க, "அபாயகரமான" அந்த சாத்தியப்பாட்டினதைத் தடுப்பதற்கானதொரு உபாயமாகவும் அம்மா இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கக் கூடும்.

மீன்றாவதாகவும் ஒரு காரணம் இருக்கிறது. உயர்நீதிமன்றத்தில் இடக்காலத்தடை கிடைத்துவிடும் என்பது ஓரளவு சட்டம் தரிந்த அனைவரும் எதிர்பார்த்த விடயம். வேறொரு வழக்கில் கருணை மனுவின் மீது கருத்து கூறாமல் 2 ஆண்டுகள் தாமதித்ததையே காரணம் காட்டி மரணத்தண்டனையை ஆயுள் தண்டனையாக குறைத்திருக்கிறது உச்சநீதிமன்றம். 11 ஆண்டுகள் என்பது எவ்விதத்திலும் நியாயப்படுத்த இயலாத தாமதம் என்பதால், இவ்வழக்கில் நீதிமன்றத்தில் நிவாரணம் கிடைப்பதற்கான சாத்தியம் அதிகம் என்றே சொல்லவேண்டும். இத்தகைய சமூகத்தில், சட்டமன்றத்தின் மூலம் குடியரசுத் தலைவருக்கு விடப்படும் வேண்டுகோள் அரசியல் ரீதியில் தனக்கு உபயோகமானதாக இருக்கும் என்றும் ஜெயலலிதா கணக்கிட்டிருக்கக் கூடும்.

இக்காரணிகள் அனாதைத்தின் கட்டல் கழித்தலில் வந்திருக்கக் கட்டிய விடைகளில் ஒன்று தான் ஜெயலலிதாவின் சட்டமன்றத் தீர்மானம். இது அமைச்சரவை முடிவல்ல என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். ஆட்சிக்கு வந்த மறுகணமே உட்க்கை

இழந்தவன் கைபோல மெட்ரிக் முதலாளிகளின் இடங்களை வகைப்படுத்தி நீண்ட காலங்கள் அல்ல இவை. இது அரசியல் ஆதாயத்தை ஜெபிப்பி செய்வதற்காக நீண்டபிரகாரம் கரம். அதிலும் கட்ட கொஞ்சம் வணைடா வறையுப்பாகவோ நீட்டப்பட்டபிரகாரம் கரம். இலங்கைக்கு எதிராக பொருளாதாரத் தடை விதிக்குமாறு மத்திய அரசைக் கோருகின்ற தீர்மானத்தையே போல, இது இன்னொரு தீர்மானம். அவ்வளவோ.

உண்மையிலாவிரக, "இலங்கை அரசுக்கு எதிராக சட்டமன்றத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய ஜெயலலிதாவை இக்கட்டில் ஆழ்த்துவதற்காகத் தான் காங்கிரஸ் அரசு கருணை மனுவை நிராகரித்திருக்கிறது" என்றொரு நகைக்கத்தக்க காரணத்தைக் கண்டுபிடித்து வெளியிட்டிருக்கிறார்கள், ரஃமபோட்டு சிந்திக்கும் சில அறிஞர் பெருமக்கள். "தமிழினத்தின் மானத்துக்கு மரணத்தண்டனை விதிக்காதீர்கள்" என்பதுதான் நாம் இவர்களிடம் பணிந்ததற்குக் கருணை மனு.

கூடியரசுத் தலைவருக்கு கருணை மனுவை நிராகரித்து கடிதம் அனுப்பியிருப்பது மத்திய உள்துறை அமைச்சகம். அதன் அமைச்சர் ப.சிதம்பரத்துக்கும் ஜெயலலிதாவுக்கும் ஓட்டுக்கட்சி அரசியல் களத்தில் முரண்பாடுகள் இருந்தபோதிலும், ஈழப்போராட்டத்தை ஓடுக்குவதில் அவர்கள் கொள்கை ரீதியான ஒற்றுமையையே வளர்க்க. தமக்கிடையிலான சில லாப முரண்பாடுகளை ஒதுக்கி வதைத்து விட்டு, "தேசியநலனுடன்" தொடர்புள்ள விடயங்களில் சேர்ந்தியங்கும் "பக்காவம்" உடையவர்கள். மலேம், தமிழகத்தில் தனிப்பெரும்பான்மையுடன் அம்மாவின் ஆட்சி அமைந்திருக்கும் இந்தச் சமூகத்தான் சமூகமாகவும், சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள் ஏதும் இல்லாமலும் தங்கு தண்டனையை நிறைவேற்றத் தகுந்த சமூகம் என்று மத்திய உள்துறைகளும் மதிப்பிட்டு இருக்கும். தமது மதிப்பீடு முற்றிலுமாய் பொய்த்துவிடும் என்று உள்துறையினர் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்கள்.

அவர்கள் மட்டுமா, ஆகஸ்டு 30 ஆம் தேதியன்று இப்படியொரு அந்தர்பல்டி தீர்மானத்தை முன்மொழியப் போகிறோம் என்பதை ஆகஸ்டு 29 ஆம் தேதியன்று ஜெயலலிதாவே எண்ணிப்பார்க்கவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, இத்தகையதொரு துரதிரஷ்டம் குறித்து சோதிடர்கள் கட்ட முதல்வரை எச்சரித்ததாகத் தெரியவில்லையே.

இந்த சட்டமன்றத் தீர்மானம் சில அரசியல் துணை விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. "ஜெயலலிதாவைப் போல, காஷ்மீர் சட்டமன்றத்தில் அப்சல்காருவின் தங்கு தண்டனைக்கு எதிராக நான் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினால், அதற்கான எதிர்வினை இவ்வளவு அமைதியாக இருக்குமா?" என்று கேள்வி எழுப்பியிருக்கிறார்கள் காஷ்மீர் முதல்வர் ஓமர் அப்துல்லா. "இதே தீர்மானத்தை இந்தக் கருணாநிதி நிறைவேற்றியிருந்தால் பிரிவினை வாதம், தேசத்துரோகம் என்று பத்திரிகைகள்

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 08 September 2011 19:34 -

என்னை பிரித்து மயேந்திருக்க மாட்டார்கள் உடன் பிறப்பே' என்று கடைக்கத்தான் கலஞ்சுரும் நினைத்திருப்பார்.

நாம் ஒப்புக்கொள்ள மறுத்தாலும், அம்மா உதைத்துவிட்டிருக்கும் இந்தப் பாறையானது உருண்டு போகிறபோக்கில் பல "வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க" விளைவுகளை ஏற்படுத்தித்தான் செல்கிறது. தன்னுடைய அரசியல் ஆதாயத்துக்காக சூயசேசனையான பார்ப்பன பாசிஸ்டான ஜெயலலிதா அசைத்திருக்கும் இந்த ஆப்பில், அதிகாரபூர்வ பார்ப்பன பாசிஸ்டுகளான பாரதிய ஜனதாவினரின் உயிர்நிலை மாட்டிக்கொண்டுவிட்டது. அவர்கள் வாயதைத் திறக்கிறார்கள், பல்லகைக் கபிக்கிறார்கள். ஆனால் வார்த்தை வரமறுக்கிறது. "அப்சல்குருவனை உடனே தடுக்கில் போடும்" என்று தொடதைட்டியவர்கள், அம்மாவின் சட்டமன்றத் தீர்மானத்துக்குப் பின்னர், "ஓமர் அப்துல்லா இப்படிப் பேசுவது துரதிருஷ்டவசமானது" என்று நெளிகிறார்கள்.

வட இந்திய ஆங்கில ஊடகங்களைப் பொறுத்தவரம் மிகக் குக்கு எதிராக தமிழக மக்கள் மத்தியில் எழுந்துள்ள பொதுக்கருத்தையோ, போராட்டங்களையோ அவர்கள் ஒரு பொருட்டாகவே கருதவில்லை. அத்தகைய பொதுக்கருத்து தோன்றுவதற்கான நியாயம் ஈழத்தின் இனப்படுகொலையிலும் இந்திய அமைதிப்படையின் ஆக்கிரமிப்பிலும் இருக்கிறது என்பதையும் அவர்கள் அங்கீகரிப்பதில்லை. "இந்திய தேசியத்தின்" சந்தேகப்பட்டியலில் நிரந்தரமாக அவர்கள் தமிழகத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். "திராவிடதமிழ் அரசியலை" தரையமாக எதிர்கொண்டு நின்ற ஜெயலலிதாவும் இப்போது அதற்குப் பணிந்து விட்டார் என்பதுதான் அவர்களது மனக்குமுறல்.

தேசத்தின் முன்னாள் பிரதமரையே கொலை செய்த குற்றவாளிகளுக்கு ஆதரவாக வீதியில் போராட்டம் நடத்துவதும், அதனையொட்டி சட்டமன்றம் தீர்மானம் நிறைவேற்றுவதும் அவர்களது நடுங்கச் செய்கிறது. இது நீதித்துறையின் செயல்பாட்டில் குறுக்கிடுவதும் மிரட்டுவதும் ஆகும் என்று அந்த ஊடகங்களில் கருத்துரைக்கின்றனர் அதிகாரபூர்வ அறிவுஜீவிகள்.

இது அபத்தமானதும் அரசமைப்புச்சட்டம் அரசுக்கு வழங்கியுள்ள மன்னிக்கும் அதிகாரத்தை மறுப்பதும் ஆகும். நீதிமன்றம் தனக்கு முன்னால் வைக்கப்படுகின்ற சாட்சியங்களின் அடிப்படையில் குற்றத்தின் தன்மையையும் குற்றவாளிகளையும் முடிவு செய்து தண்டனை விதிக்கிறது. ஆனால் மன்னிக்கும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கும் அரசு (உதாரணமாக இதுவரையில்) குற்றத்தின் தன்மையை ஆராய்வதில்லை. குற்றவாளிகளின் சமூக, கலாச்சார பின்னணி, குறிப்பிட்ட குற்றத்தை இழைக்கும்மாறு அந்தக் குற்றவாளியைத் தண்டிய காரணிகள், குற்றத்தின் சமூகப் பின்புலம் ஆகியவற்றைப் பரிசீலித்து மன்னிப்பு வழங்குவது பற்றி முடிவு செய்து கிறது. மரண தண்டனையை ஆயுளாகக் குறைப்பது, ஆயுள் தண்டனையின் காலத்தை குறைப்பது

ஆகியவை பற்றி மட்டும்தான் அரசு முடிவு செய்கிறதே யன்றி, கூற்றத்திலிருந்து கூற்றவாளிகளை விடுவிப்பதில்லை.

ராஜீவ் கொலையை வழக்கையே எடுத்துக் கொள்வோம். இந்திய அரசு அதனை ஒரு பயங்கரவாத நடவடிக்கையாக சித்தரிப்பது மட்டுமின்றி, ராஜீவ் கொலையைச் செய்யப்பட்ட நாளைய பயங்கரவாத எதிர்ப்பு தினமாகவும் கடைப்பிடிக்கிறது. ஆனால் "ராஜீவ் கொலையை ஒரு பயங்கரவாதக் கூற்றமல்ல' என்று தனது தீர்ப்பில் அழுத்தம் திருத்தமாகக் கிறுத்த உச்ச நீதிமன்றம், ராஜீவ் வதைத் தவிர வேறு யாரையும் கொலை செய்யும் நோக்கமோ இந்திய அரசை அச்சுறுத்தும் நோக்கமோ கொலையாளிகளுக்கு இல்லை என்று, எனவே இவ்வழக்கில் கூற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை தடாசட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்க இயலாது என்று தள்ளிவிட்டுத்தியிருக்கிறது. இத்தீர்ப்புக்குப் பின்னரும் ராஜீவ் கொலையுண்ட நாளைய பயங்கரவாத எதிர்ப்பு நாளாகத்தான் இந்திய அரசு கடைப்பிடித்து வருகிறது. ஆண்டுதோறும் நடபெற்றுவரும் இந்த அயோக்கியத்தனத்தான அதிகாரபூர்வமான நீதிமன்ற அவமதிப்பு என்று சொல்வதா, அதிகாரபூர்வமற்ற அரசியல் கூறுக்கீடு என்பதா?

ஒரு சாதாரண கொலைவழக்கை பயங்கரவாதமாக சித்தரிக்கும் இந்த அரசியல் மோசடியின் அடிப்படையில் தான் மீவருக்கும் எதிரான மரண தண்டனை மட்டுமின்றி, பாலிகள் இயக்கத்தின் மீதான தடையும் மக்கள் மத்தியில் நியாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த வழக்கின் வாக்குமீலங்களும் சாட்சியங்களும் கைதிகளிடம் மிரட்டிப் பெறப்பட்டவை, அல்லது போலீசால் தயாரித்துக் கொள்ளப்பட்டவை. தடாசட்டத்தின் கீழ் பெறப்பட்ட இந்த சாட்சியங்களை நீதிமன்றம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்காவிட்டால், கூற்றவாளிகளை தண்டித்திருக்கவே முடியாது என விசாரணை அதிகாரி கார்த்திகேயன் அன்று கிறியது இங்கே நின்றவை கிறத்தக்கது. "ஆனானப்பட்ட ஜோன் ஆப் ஆர்க்க்டீசு சித்திரவதை பொறுக்காமல் தன்னால் ஒரு சீனியக் காரி என்று ஒப்புக்கொண்டான். சித்திரவதைக்கு உட்படுத்தப்படும் மனிதன் எதையும் ஒப்புக்கொள்வான். எனவே தடாசட்டத்தின் கீழ் கொடுக்கப்படும் வாக்குமீலம் செல்லத்தக்கது என்று நீதிமன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்படுகிறதெனினும், அது பலவீனமான சாட்சியமே' என்று கிறி உலஃபா இயக்கத்தையே சேர்ந்த புவ்யான் என்பவரின் சமீபத்தில் (17.2.2011) விடுதலை செய்தது உச்ச நீதிமன்றம். அப்படிப்பட்ட "பலவீனமான' சாட்சியம்தான் இம்மீவரின் மரண தண்டனைக்கும் அடிப்படை.

அது மட்டுமல்ல, எந்த ஜெயின் கமிசன் அறிக்கையில் தி.மு.க. வின் பாலி ஆதரவு பற்றிக் கூறியுள்ளதற்கு காட்டி 1998 இல் ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சியைக் காங்கிரஸ் கவிழ்த்ததோ, அதே ஜெயின் கமிசன் அறிக்கை ராஜீவ் கொலையைத் தொடர்பாக சந்திராசாமி, சூப்பிரமணியசாமி ஆகியார் விசாரிக்கப்படவேண்டும் என்று கிறியிருந்தும், அதற்காகவே பலநோக்கு கண்காணிப்பு முகமை (ஆனுஆயு) ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தும் அதற்கைய விசாரணை எதுவும் நடபெறவில்லை. ஒரு அரசியல் கொலை வழக்கில், சந்தேகத்திற்கு கிடமான சிலரை விசாரிக்காமலிருக்கும் போதே ஏனையோரின் உயிரைப் பறிப்பது, அப்பட்டமான அநீதி மட்டுமல்ல, சந்தேகத்திற்கு இடமளிக்கும் சதியும்

Written by தமிழ்நாடு
Thursday, 08 September 2011 19:34 -

ஆகும்.

இந்திய இலங்கை ஒப்பந்த திணிப்பு, இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு, அமதிப்படியை திரும்பப் பெற்ற வி.பி.சிங் மீது ராஜீவ் வெளியிட்ட கண்டனம் - ஆகியவற்றின் தொடர்ச்சியாகவும் எதிர்வினையாகவும் நடப்பெற்றதே ராஜீவ் கொலை என்று கருதுகிறது உச்சநீதிமன்றத்தீர்ப்பு. இதுதான் இந்தக் "குற்றத்தின்" அரசியல் பின்புலம். ராஜீவ் கொலையை ஏற்றுக் கொள்ள இயலாதவர்களும் எதிர்ப்பவர்களும் கூட, அதன் அரசியல் நியாயத்துக்குத் தம்மையறியாமல் தலைவணங்குவதன் விளைவாகத் தமது தனிப்பட்ட கருத்து எதிரான பொதுக்கருத்து.

"சங்கடமளிக் கும்" இந்த அரசியல் பின்புலத்தைப் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டு, மனிதாபிமானம், நிரபராதிகள், மரணதண்டனை ஒழிப்பு என்றெல்லாம் பச்சுவதன் மூலம் பரந்த மக்கள் பிரிவினரையும் அரசியல் கட்சிகளையும் இக்கோரிக்கைக்கு ஆதரவாகத் திரட்டிவிட முடியும் என்று கருதுவோர் அம்மக்கத்திலிருந்து விடுபடவேண்டும். இம்மாதிரி இடத்தில் நிற்பவர்கள் தரம்புரி பரோந்து எரிப்பு வழக்கில் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட குற்றவாளிகளாக இருந்திருப்பின், தமிழகம் இவர்களதைத் திரும்பியும் பார்த்திருக்காது. தன்னுடைய ரத்தத்தின் ரத்தங்களையோனாலும், அவர்களாகக் காக ஜெயலலிதா ஒரு தீர்மானத்தாகக் கொண்டு வந்திருக்கவும் முடியாது.

மரண தண்டனை ஒழிப்பு என்ற பொதுக்கோரிக்கை, ராஜீவ் வுடைய பரோர்க்குற்றத்தை மீடும் வள்ளைத்துணி ஆகிவிடக்கூடாது. குற்றம் ராஜீவ் வுடன் முடியவில்லை. முள்ளிவதயக்காலில் அனாதையையும் முடித்துப் புதைக்கும் வரையில் இலங்கை இராணுவத்துக்கு இந்திய அரசு துணை நின்றது. இன்னமும் நிற்கிறது. அதனால்தான் பரோறிவாளனும், சாந்தனும், மருகனும் தமக்கு மடையில் நிற்கிறார்கள். இந்திய இராணுவம் காஷ்மீர் மக்களின் சூதந்திரத்தை மறித்து நிற்பதனால்தான் அப்சல் கருவும் தமக்குமடையில் நிற்க நேர்ந்திருக்கிறது.

கருப்புத்துணி மூடித் தக்கிலிடப்படவோ, கருணை மனுவினால் விடுவிக் கப்படவோ முடியாத, உண்மையின் இந்த முகம்தான் மக்களைப் பாராட்டத்தில் இறக்கியிருக்கிறது. மீவரையும் தமக்குமடையிலிருந்து இறக்கவல்லதும் அதுதான்.

. மருதயைன்